

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยางพาราถือเป็นพืชเศรษฐกิจประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยโดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 เป็นต้นมา ประเทศไทยก้าวขึ้นเป็นผู้นำการส่งออกยางพาราเป็นอันดับหนึ่งของโลกอย่างต่อเนื่อง¹ ปัจจุบันยางพาราได้นำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยเป็นอันดับหนึ่งของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมด² โดยผู้ประกอบการอาชีพทำสวนยางพารา ร้อยละ 90 เป็นเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อย มีรายได้หลักจากอาชีพทำสวนยางพาราเพียงอย่างเดียว³

เนื่องจากการทำสวนยางพาราต้องขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ ความแปรปรวนทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัย วาตภัยและดินถล่ม ได้สร้างความเสียหายให้แก่สวนยางพาราอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2553 สวนยางพาราได้รับความเสียหายจากอุทกภัย วาตภัยและดินถล่ม ทั้งในส่วนที่เป็นพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการสงเคราะห์และที่ไม่ได้รับการสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งการแก้ไขปัญหาในขณะนั้น ภาครัฐได้ให้การช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับความเสียหายเป็นกรณีพิเศษตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 และวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553⁴ นอกจากภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร

¹ สุจินต์ แม้นเหมือน. (2556). “การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจยางต้องเน้นการตลาด”. *วารสารยางพารา*, 34 (1), หน้า 1.

² กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2553). *แนะนำสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. หน้า 6.

³ สุจินต์ แม้นเหมือน. อ้างแล้ว. หน้า 6.

⁴ แนวทางการช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย วาตภัย และดินถล่ม ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึงสิ้นสุดฤดูฝน ปี พ.ศ. 2553 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการ โดยให้การช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพาราทุกรายที่ได้รับความเสียหาย (เสียหายสวน) เป็นกรณีพิเศษ ร้อยละ 55 ของต้นทุนการผลิตยางพารา 7-22 ปี ในอัตราไร่ละ 6,007 บาท. อ้างถึงใน สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2554). *ประมวลข้อมูลมติคณะรัฐมนตรี การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ปี 2553*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานสารสนเทศ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

ชาวสวนยางดังกล่าวแล้ว ภัยจากเศรษฐกิจ ก็ถือเป็นภัยพิบัติรูปแบบหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง เนื่องจากการซื้อขายยางพาราของประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออกนอกราชอาณาจักรเป็นสำคัญ ทำให้ราคายางพาราภายในประเทศมีความผันผวนตามสถานการณ์ภาวะเศรษฐกิจของโลก ที่ผ่านมามาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2554 ราคายางพาราได้เพิ่มขึ้นสูงสุดที่กิโลกรัมละ 183.64 บาทเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 หลังจากนั้นราคายางพาราได้ชะลอตัวลง จนกระทั่งราคายางพาราคต่ำถึงขีดสุดในช่วงไตรมาสที่สามของปี พ.ศ. 2556 ส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางประสบความเดือดร้อนและได้รวมตัวประท้วงปัญหาราคายางพาราคต่ำมาเป็นระยะๆ ภาครัฐจึงได้กำหนดมาตรการเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น โครงการสนับสนุนสถาบันเกษตรกรแปรรูปยางเพิ่มมูลค่าเพื่อแก้ไขปัญหาราคายางพาราคต่ำ จำนวน 200,000 ล้านบาท 8,000 ล้านบาท และโครงการเพิ่มศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพารา วงเงิน 30,000 ล้านบาท เป็นต้น

การประกันภัยพืชผลที่คุ้มครองความเสียหายของพืชผลจากภัยธรรมชาติ และภัยจากเศรษฐกิจจึงเป็นแนวทางหนึ่งของการบริหารความเสี่ยง โดยเกษตรกรผู้เอาประกันภัยจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยเพื่อแลกเปลี่ยนกับการถ่ายโอนความเสี่ยงไปยังผู้รับประกันภัย ซึ่งอาจเป็นภาคเอกชนหรือภาครัฐเพื่อซื้อความคุ้มครอง หากมีความเสียหายเกิดขึ้นกับพืชผลตามเงื่อนไขของการประกันภัย ผู้รับประกันภัยก็จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ตามที่ตกลงกัน การประกันภัยพืชผลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการประกันภัยแก่ผู้มีรายได้น้อยแตกต่างจากการประกันภัยประเภทอื่นและถูกกำหนดให้เป็นประกันภัยสาขาพิเศษ เนื่องจากลักษณะหลายประการ เช่น ภัยธรรมชาติอาจทำความเสียหายในวงกว้างและเกิดขึ้นในคราวเดียวกัน ในส่วนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราก็เช่นเดียวกัน บางรายมีรายได้จากการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราเพียงอย่างเดียว การประสบเหตุภัยธรรมชาติหรือการขายผลผลิตไม่ได้ราคาคุ้มต้นทุนการผลิต ส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ไม่สามารถหลุดพ้นจากภาวะการมีหนี้สินหรือภาวะความยากจนได้ปัจจุบันการทำสัญญาประกันภัยพืชผลของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นพืชชนิดใด ยังไม่ได้รับความสนใจจากผู้รับประกันภัยภาคเอกชนเท่าที่ควร โดยผู้รับประกันภัยในประเทศไทย รับประกันภัยเฉพาะ

⁹ ภัยจากเศรษฐกิจ (Economic Perils) หมายถึง เป็นภัยพิบัติที่มีเหตุจากสภาพทางเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาการตลาด ภาวะเงินฝืดเงินเฟ้อ การว่างงาน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ หรือราคาสินค้าทางการเกษตร. อ้างถึงใน Map@NU. (2556). *การประกันภัยพืชผลในทางกฎหมาย*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.map.nu.ac.th/doc/pdf/Poster&Report/kp/pdf/5KPcontent.pdf>. [2556, 15 กันยายน].

¹⁰ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2555). *โครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพารา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ และข้าวนาปี และเฉพาะภัยแล้งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การประกันภัยพืชผลในประเทศไทย แม้จะได้เริ่มศึกษาและทดลองมากกว่า 40 ปี แต่ก็ยังขาดความต่อเนื่อง จนกระทั่งปัจจุบันการดำเนินการยังไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งในมิติของพื้นที่รับประกันภัย มิติของพืช และมิติของภัย⁷

เมื่อพิจารณาถึงกฎหมายในประเทศไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 84 เป็นบทบัญญัติในส่วนที่ 7 แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ซึ่งในหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และมาตรา 75 วรรคหนึ่ง ส่วนที่ 1 บททั่วไปของหมวด 5 บัญญัติให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินตามเจตจำนงของหมวดนี้ โดยรัฐต้องคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุดซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อเกิดความเสียหายแก่พืชผลทางการเกษตรอันเนื่องมาจากความแปรปรวนของสภาพดินฟ้าอากาศ หรือภัยจากเศรษฐกิจที่ทำให้ราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำโดยปกติของการบริหารราชการแผ่นดินย่อมเป็นหน้าที่ของภาครัฐจะต้องชดเชยความเสียหายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ภาครัฐยังไม่ได้กำหนดมาตรการทางกฎหมายในการประกันภัยอย่างพาราไว้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางไม่ได้รับการเยียวยาเท่าที่ควร

ส่วนการประกันภัยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 861 ถึงมาตรา 867 มาตรา 869 ถึงมาตรา 882 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนของรูปแบบการประกันภัยและการประกันวินาศภัย ภัยที่รับประกัน ผู้มีสิทธิเอาประกันภัย ผู้รับประกันภัย เบี้ยประกันภัย การชดเชยค่าสินไหมทดแทน และอายุความฟ้องร้องคดี ซึ่งจะเห็นได้ว่า ใช้ระบบประกันภัยแบบสมัครใจ มีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนกับเอกชนในการที่จะเข้ามาทำสัญญาประกันภัย โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักเสรีภาพของคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายที่จะก่อนิติสัมพันธ์เกิดเป็นสัญญาประกันภัย ซึ่งในการประกอบธุรกิจรับประกันภัยผู้รับประกันภัยภาคเอกชนย่อมมุ่งที่จะแสวงหากำไรในการประกอบธุรกิจเป็นสำคัญ ซึ่งแตกต่างจากหลักการของการประกันภัยพืชผลที่มีหลักการช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มุ่งเน้นการให้บริการแก่ผู้มีรายได้น้อยไม่มุ่งแสวงหากำไร และพร้อมยอมรับการขาดทุน

สำหรับพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มีวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งเพื่อให้ทางราชการสามารถควบคุมและกำกับดูแลกิจการธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีประสิทธิภาพ โดยการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

⁷ สำนักเศรษฐกิจการคลัง. (2553). *การพัฒนาเครื่องมือทางการเงินสำหรับเกษตรกร: กรณีศึกษาการประกันภัยพืชผลโดยใช้ดัชนีสภาพอากาศในประเทศไทย*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง.

ต้องจัดตั้งในรูปของบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีตามมาตรา 6 วรรคหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมธุรกิจประกันวินาศภัยของเอกชน โดยเฉพาะ ซึ่งการประกันภัยทางพาราโดยภาครัฐให้การสนับสนุน ย่อมไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ส่วนพระราชกำหนดกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ พ.ศ. 2555 เป็นกฎหมายที่ช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการให้ได้รับความคุ้มครองเฉพาะทรัพย์สินและกิจการของบุคคลที่อาจเกิดความเสียหายจากภัยพิบัติ ทั้งกรณีवादภัย อุทกภัย ธรณีพิบัติ และภัยพิบัติอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติสามารถรับประกันภัยและทำประกันภัยต่อได้ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจวินาศภัยตามมาตรา 4 ของพระราชกำหนดฉบับดังกล่าว โดยมีรูปแบบกรมธรรม์ประกันภัยพิบัติเป็นแบบจำกัดความรับผิด (Sublimit) ให้ความคุ้มครองเฉพาะบ้านอยู่อาศัย ธุรกิจ SME ทุนประกันภัยไม่เกิน 50 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมเท่านั้น⁸ ซึ่งจะเห็นได้ว่า การให้ความคุ้มครองไม่ครอบคลุมถึงการประกันภัยพืชผล ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ว่า กองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติไม่สามารถรับประกันภัยพืชผลได้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนเป็นกรณีประกันภัยพิบัติโดยเฉพาะ⁹ จึงทำให้ปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัยทางพารา

อย่างไรก็ตาม มาตรการทางกฎหมายในการประกันภัยทางพาราในประเทศไทย ยังมีสภาพปัญหา ดังต่อไปนี้

1) ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีมาตรการในการประกันภัยทางพาราที่ชัดเจนตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รัฐต้องคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด

2) ปัญหาเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติว่าด้วยประกันภัยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับกับการประกันภัยทางพารา

⁸ กองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ. (2556). พระราชกำหนดกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ พ.ศ. 2555. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.ncif.or.th/th/index.html>. [2556, 20 กันยายน].

⁹ ไทยรัฐออนไลน์. (2556). เบรกกองทุนภัยพิบัติประกันภัยพืชผล. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: <http://www.thairath.co.th/content/eeco/337935>. [2556, 20 กันยายน].

3) ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีมาตรการในการประกันภัยอย่างพาราที่ชัดเจนตามร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ที่กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราทั้งระบบอย่างครบวงจร

อนึ่ง ในประเทศต่างๆ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศญี่ปุ่น มีกฎหมายประกันภัยพืชผลที่ภาครัฐให้การสนับสนุน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรจากการประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภัยที่เกิดจากสัตว์ ศัตรูพืช โรคพืช ภัยจากเศรษฐกิจที่ทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรลดลง

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ จึงมุ่งศึกษาถึงรูปแบบในการประกันภัยอย่างพารา เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และค้นหามาตรการทางกฎหมายในการประกันภัยอย่างพารา ทั้งกรณีภัยธรรมชาติและภัยจากเศรษฐกิจ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายประกันภัยอย่างพารา และเห็นว่าควรกำหนดรูปแบบของการประกันภัยอย่างพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้น้อยและสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ อีกทั้งเมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ย่อมเป็นหน้าที่ของภาครัฐ โดยตรงที่จะต้องคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร ซึ่งหากนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยกฎหมายประกันภัยมาใช้บังคับแต่เพียงอย่างเดียว หรือให้ผู้รับประกันภัยภาคเอกชนดำเนินการรับประกันภัย โดยไม่มีการสนับสนุนจากภาครัฐ อาจทำให้การรับประกันภัยอย่างพาราไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น จึงควรศึกษาและวิเคราะห์ถึงการกำหนดมาตรการทางกฎหมายในส่วนของการประกันภัยอย่างพารา ย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อวงการยางพาราและประเทศไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาและความสำคัญของการประกันภัยอย่างพารา
2. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของยางพารา ความหมาย แนวคิด ทฤษฎี วิวัฒนาการของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยพืชผลและร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
3. เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยพืชผลตามกฎหมายประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศ
4. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายของการประกันภัยอย่างพารา
5. เพื่อศึกษาถึงมาตรการและแนวทางแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยอย่างพารา

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ต้องอาศัยสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นตัวกำหนด ผลผลิตเมื่อเกิดภัยทางธรรมชาติ เกษตรกรชาวสวนยางย่อมได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกทั้งความผันผวนของราคายางพารา ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางไม่มีหลักประกันที่มั่นคงในการประกอบอาชีพ เกิดความเสี่ยงจากการลงทุนทำสวนยางพาราทำให้ขายผลผลิตได้ไม่คุ้มค่า หากนำระบบประกันภัยพืชผลมาใช้กับการประกันภัยยางพารา โดยหาแนวทางและมาตรการที่เหมาะสม เช่นเดียวกับกฎหมายประกันภัยพืชผลของต่างประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรชาวสวนยางภาครัฐ และประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการประกันภัยยางพารา โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงรูปแบบการประกันภัยยางพาราที่ภาครัฐให้การสนับสนุนตามแนวนโยบายแห่งรัฐที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และเปรียบเทียบกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการประกันภัย กฎหมายประกันภัยพืชผลของต่างประเทศ รวมทั้งวิวัฒนาการของกฎหมาย สภาพปัญหาของกฎหมายไทยในปัจจุบัน ตลอดจนความเป็นไปได้ในการกำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยตามร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาจากวุฒิสภา เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2556 เป็นผู้ดำเนินการ

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเอกสารเป็นสำคัญ (Documentary Research) โดยค้นคว้าจากเอกสารในรูปของตำรา วารสาร ตั๋วบทกฎหมาย บทความทางนิติศาสตร์ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ คำพิพากษาศาลฎีกา อินเทอร์เน็ต ตลอดจนข้อมูลต่างๆ จากหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของการประกันภัยยางพารา
2. ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของยางพารา ความหมาย แนวคิด ทฤษฎี วิวัฒนาการของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยพืชผลและร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

3. ทำให้ทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยพืชผลตามกฎหมายประเทศไทย และกฎหมายต่างประเทศ
4. ทำให้ทราบถึงปัญหาทางกฎหมายของการประกันภัยยางพารา
5. ทำให้ทราบถึงมาตรการและแนวทางแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยยางพารา